

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน เวลาที่คุณต้องกลายเป็นครูและให้มันตราที่จะฝึกฝนจิตใจให้มีวินัยแก่ทุกคน นี่คือน้ำที่ของลูก

คำถาม: บาบานั้นไม่ได้รับสิ่งใดจากลูกประเภทใด?

คำตอบ: บาบารับสิ่งใดจากผู้ที่มีความหึงหวงสาวพวกเขาได้ให้มากมายเพียงไรหรือพวกเขาสามารถช่วยเหลือมากเพียงไร

بابาพูดว่า: พ่อมีบุญแก่ในมือของพ่อ หากพ่อต้องการพ่อสามารถทำให้ใครก็ตามยากจนและพ่อสามารถทำให้ใครก็ตามมั่งคั่งได้ นี่คือการกลับที่อยู่ภายในละครด้วย ผู้ที่มีความหึงหวงรักกับทรัพย์สินสมบัติของเขาในวันพรุ่งนี้ก็จะกลายเป็นคนจนในขณะที่ผู้ที่ยากจนผู้ที่ใช้ทุกสตางค์ที่พวกเขามีอย่างมีคุณค่าเพื่อที่จะช่วยในงานของพ่อจะกลายเป็นผู้ที่มั่งคั่ง

โอมชานติ ลูก ๆ ทางจิตรู้ว่าพ่อได้มาเพื่อให้มรดกของโลกใหม่ของพวกเราแก่พวกเรา ลูก ๆ นั้นก็ได้มีความเข้าใจที่มั่นคงว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์มากเท่าที่ลูกจดจำพ่อ มากเท่าที่ลูกกลายเป็นครูที่ดีลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงตามนั้น พ่อในฐานะครูได้สอนลูกถึงวิธีที่จะสอนและแล้วลูกต้องสอนผู้อื่น อย่างแน่นอนที่ลูกได้กลายเป็นครูผู้สอนผู้อื่นแต่ลูกไม่สามารถที่จะกลายเป็นครูของใคร ลูกสามารถจะกลายเป็นครูเท่านั้น ครูคือสัทกูรูผู้เดียวเท่านั้นที่สอนลูก สัทกูรูของทุกคนคือหนึ่งเดียว ท่านทำให้ลูกกลายเป็นครู ลูกสอนทุกคนและชี้หนทางของมานมานะบาฟแก่พวกเขา พ่อฉันได้ให้หน้าที่แก่ลูกที่จะจดจำท่านและที่จะกลายเป็นครูด้วยเช่นกัน เป็นหน้าที่ของผู้ที่ลูกได้ให้คำแนะนำของพ่อแก่พวกเขาที่จะจดจำพ่อด้วยเช่นกัน ในฐานะครูท่านต้องให้ความรู้ของวงจรรอบโลกแก่ลูก อย่างแน่นอนที่ลูกต้องจดจำพ่อ เป็นเพียงด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อที่บาปของลูกจะถูกลบทิ้ง ลูก รู้ว่าลูกคือดวงวิญญาณบาป เหตุนี้เองพ่อจึงบอกทุกคน: คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย พ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ ท่านได้ให้วิธีการแก่ลูก ลูก ๆ ที่แสนหวานลูก ๆ ดวงวิญญาณได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และเนื่องจากสิ่งนี้ที่ร่างของลูกจึงได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน เริ่มแรกลูกเคยบริสุทธิ์และเวลานี้ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ เวลานี้بابาได้บอกลูกถึงวิธีการที่ง่ายตายอย่างง่ายที่จะทำให้ตนเองบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ ท่านพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ ขณะที่เดินเห็น นิ่ง และเคลื่อนไหวไปมาจดจำพ่อ ผู้คนเหล่านั้นก็ไปอาบในแม่น้ำคงคา พวกเขาจดจำแม่น้ำคงคา พวกเขาคิดว่านั่นคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และด้วยการจดจำสิ่งนั้นพวกเขาก็จะกลับมาบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตามพ่อพูดว่า: ไม่มีใครสามารถกลับมาบริสุทธิ์ด้วยการทำเช่นนั้น จะสามารถมีใครบริสุทธิ์ด้วยน้ำได้อย่างไร? พ่อพูดว่า: พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ โอ ลูก ๆ ละทิ้งร่างกายและศาสนาทางร่างทั้งหมดของลูก จดจำพ่อและกลับมาบริสุทธิ์แล้วลูกก็จะไปถึงบ้านของลูกดินแดนแห่งการหลุดพ้นอีกครั้งหนึ่ง ลูกได้ลืมบ้านเป็นเวลาทั้งวงจร ตลอดทั้งวงจรไม่มีใครรู้จักพ่อ พ่อเองมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นและให้คำแนะนำตัวของท่านด้วยปากนี้มีค่ายก่อกองปากนี้อย่างมาก ผู้คนพูดถึงเกมรุก (ปากวู) วัวคือสัตว์แต่สิ่งนี้อ้างอิงถึงมนุษย์ ลูกรู้ว่าผู้นี้คือแม่อาวโสผู้ที่ชีบบาบาได้นำลูกทั้งหมดมาเลี้ยงดูผ่านท่าน เวลานี้ลูกก็ได้เริ่มที่จะพูดว่า: บาบา บาบา พ่อเองก็พูดเช่นกันว่า: บาปของลูกจะถูกตัดทิ้งไปด้วยการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงนี้ ลูก ๆ ก็จดจำพ่อของตน พวกเขาไม่มีใบหน้าของพ่อของเขาประทับอยู่ในหัวใจของเขา ลูก ๆ รู้ว่าเช่นที่ลูกคือดวงวิญญาณดังนั้นด้วย ท่านคือดวงวิญญาณสูงสุด ไม่ได้มีความแตกต่างระหว่างสัญลักษณ์ของท่านและของลูก รูปลักษณะของร่างกายทั้งหมดแตกต่างกันแต่ดวงวิญญาณทั้งหมดเป็นเช่นเดียวกัน เช่นที่ลูกคือดวงวิญญาณดังนั้นพ่อดวงวิญญาณสูงสุดก็เป็นเช่นเดียวกัน ลูก ๆ รู้ว่าพ่ออาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุด พวกเราดวงวิญญาณเองก็อาศัยอยู่ในอาณาเขตสูงสุดด้วยเช่นกัน ไม่มีความแตกต่างอื่นใดระหว่างดวงวิญญาณของพ่อและพวกเราดวงวิญญาณ ท่านคือจุดและพวกเราเป็นจุดด้วย ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ ลูกคือผู้เดียวเท่านั้นที่พ่อบอกแก่ลูก ผู้อื่นนั้นก็พูดสิ่งต่าง ๆ มากมายอย่างยิ่งเกี่ยวกับพ่อว่า ท่านนั้นอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน ว่าท่านนั้นอยู่ในก้อนกรวดก้อนหิน ฯลฯ พวกเขาทั้งหมดพูดสิ่งใดก็ตามที่เข้าไปสู่จิตใจของพวกเขาตามแผนของละครในหนทางบัดดีพวกเขาที่ลึกลับนาม รูป แผ่นดิน และเวลาของพ่อ ลูกก็ลืมสิ่งต่างๆ เหล่านี้ด้วยเช่นกัน ดวงวิญญาณลืมพ่อของตน ลูก ๆ ก็ลืมพ่อและดังนั้นพวกเขาจะสามารถรู้อะไร? สิ่งนี้หมายถึงพวกเขานั้นได้กลายเป็นลูกกำพร้า พวกเขาไม่ได้จดจำแม้กระทั่งพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พวกเขาไม่รู้แม้กระทั่งบทบาทของพระผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนาย พวกเขาแม้กระทั่งลืมตนเอง เวลานี้ลูกรู้อย่างดีมากกว่าลูกนั้นได้ลืมทุกสิ่งไปแล้วอย่างแท้จริง ก่อนหน้านั้นพวกเราเคยเป็นเทพนั้นและแล้วพวกเราก็ตกกลายเป็นผู้ที่เลวร้ายยิ่งกว่าสัตว์ สิ่งหลักก็คือพวกเราแม้แต่ลืมตนเองว่าเป็นดวงวิญญาณ ในเวลานี้ใครจะสามารถทำให้พวกเราตระหนักรู้อะไร? ไม่มีดวงวิญญาณมนุษย์ใดรู้ว่าเขาดวงวิญญาณคืออะไร หรือว่าเขาได้เล่นบทบาททั้งหมดของเขาอย่างไร พวกเราทั้งหมดคือพี่น้อง ไม่มีใครอื่นมีความรู้นี้ ในเวลานี้โลกทั้งหมดได้อยู่อย่างท่าโมประธาน พวกเขาไม่ได้มีความรู้ใด ๆ เวลานี้ลูกดวงวิญญาณมีความรู้และสติปัญญาของลูกเข้าใจว่าลูกเคยประณามพ่อของลูกมาเป็นเวลาช้านาน ด้วยการประณามท่านลูกก็ทำให้ตนเองไกลห่างจากพ่อ ตามแผนของละครลูกเฝ้าแต่ลงบันไดมา สิ่งหลักคือการจดจำพ่อ พ่อไม่ได้ให้

ความยากลำบากอื่นใดแก่ลูก ลูกๆ เพียงแต่มีความยากลำบากในการจดจำพอ พอจะสามารถให้ความยากลำบากใดแก่ลูก ๆ ของท่านหรือ? นั่นจะไม่ใช่กฎ พอพูดว่า: พอไม่ได้ให้ความยากลำบากใด ๆ แก่ลูก เมื่อพวกเขาถามคำถาม พอก็บอกพวกเขา: เหตุใดลูกจึงสูญเสียเวลาของลูกไปในประเด็นเหล่านี้? จดจำพอ! พอได้มาแล้วเพียงเพื่อจะพาลูก ๆ กลับบ้านเท่านั้น เหตุนี้เองลูก ๆ ต้องคงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและกลับมาบริสุทธิ์ ก็เท่านั้นเอง! พอผู้เดียวเท่านั้นคือพอที่ผู้ชำระให้บริสุทธิ์พอได้ใช้วิธีการแก่ลูก: ที่ใดก็ตามที่ลูกไปจดจำพอ พอได้อธิบายแล้วด้วยเช่นกันถึงความลับของ 84 ชาติเกิดแก่ลูก เวลาที่ลูกต้องตรวจสอบตนเองเพื่อจะดูว่ามากเพียงไรที่ลูกจดจำพอ ก็เท่านั้นเอง! ลูกต้องไม่คิดถึงสิ่งใดอื่น การจดจำพอเป็นสิ่งที่ง่ายตายที่สุด! เมื่อเด็กนั้นโตขึ้นเล็กน้อยเขาก็เริ่มที่จะจดจำพอแม่ของเขาโดยอัตโนมัติ ลูกเองควรจะจดจำว่าลูก ๆ ดวงวิญญาณคือลูก ๆ ของพอ เหตุใดลูกจึงต้องจดจำท่าน? เพราะบาปที่ลูกได้สะสมมานั้นจะสามารถได้รับการปลดปล่อยได้ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้เท่านั้น เหตุนี้เองจึงได้มีการจดจำกันว่าลูกสามารถได้มาซึ่งการหลุดพ้นในชีวิตได้ภายใน 1 วินาที การหลุดพ้นในชีวิตขึ้นอยู่กับการศึกษาเล่าเรียนของลูกและการหลุดพ้นขึ้นอยู่กับ การจดจำระลึกถึงของลูก มากเท่าที่ลูกจดจำพอและให้ความสนใจต่อการศึกษาล่าเรียนของลูกตามนั้นเองที่ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพในอันดับที่สูง ลูกอาจจะทำธุรกิจ ฯลฯ ของลูกต่อไป พอไม่ได้ห้ามลูกทำเช่นนั้น ทั้งวันทั้งคืนลูกจดจำธุรกิจ ฯลฯ ที่ลูกทำใช้หรือไม่? ดังนั้นเวลานี้พอได้ให้ธุรกิจทางจิตนี้ให้ลูกทำ คิดว่าตนเป็นดวงวิญญาณและจดจำพอและจดจำวงจรของ 84 ชาติเกิดของลูก เพียงด้วยการจดจำพอเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสาโทประธาน ลูกเข้าใจว่าในเวลานี้เครื่องแต่งกายของลูกนั้นเก่าและลูกกำลังจะได้รับเครื่องแต่งกายใหม่ที่สาโทประธาน ลูกต้องเก็บสาระของความรู้นี้ไว้ในสติปัญญาของลูก ด้วยการทำเช่นนี้ลูกจะมีประสบการณ์ของคุณประโยชน์มากมาย ในบรรดาวิชามากมายที่ลูกเรียนในโรงเรียนก็เป็นวิชาภาษาอังกฤษที่ลูกต้องได้รับคะแนนที่ดีเพราะภาษาอังกฤษคือภาษาหลัก เพราะอาณาจักรนี้เคยเป็นของพวกเขามาก่อน ยังคงมีการใช้งานภาษาอังกฤษอย่างมากมาย แม้กระทั่งเวลานี้ผู้คนของบาร์ดก็เป็นที่พวกเขา ไม่ว่าผู้คนจะมั่งคั่งเพียงไรก็ตามพวกเขาก็มีอยู่ในสติปัญญาของพวกเขาว่าหัวหน้าของรัฐบาลเป็นหนี้ สิ่งนี้หมายถึงพวกเราผู้คนของบาร์ดเป็นหนี้ ผู้คนนั้นก็จะต้องใช้หรือไม่ว่าพวกเขาเป็นหนี้? ลูกนั้นจำเป็นที่จะต้องมีความเข้าใจนี้เพราะเมื่อลูกกำลังสร้างอาณาจักรลูกก็รู้ว่าลูกกำลังได้รับการปลดปล่อยจากหนี้สินเหล่านั้นทั้งหมดและกำลังจะกลับมาเป็นอาณาจักรและแล้วถึงครึ่งหนึ่งของวงจรที่ลูกจะไม่เป็นหนี้ใคร ผู้เป็นนายของโลกที่ไม่บริสุทธิ์นั้นก็เป็นหนี้ ในปัจจุบันพวกเรานั้นเป็นหนี้และเป็นนายของโลกที่ไม่บริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน ผู้คนนั้นก็ร้องยกย่องบาร์ด: บาร์ดของเรานั้นเป็นเช่นนั้น! ลูก ๆ รู้ว่าลูกเคยมั่งคั่งอย่างยิ่ง ลูกเคยเป็นเจ้าชายและเจ้าหญิง ลูกจดจำว่าลูกเคยเป็นนายของโลกเช่นนั้น เวลานี้ลูกได้อยู่อย่างไม่บริสุทธิ์และเป็นหนี้สินอย่างแท้จริง พอบอกผลลัพธ์ของเกมนี้แก่ลูก อะไรคือผลลัพธ์? เวลานี้ลูก ๆ จดจำว่าลูกเคยมั่งคั่งเพียงไรในยุคทอง ใครทำให้ลูกมั่งคั่งอย่างมาก? ลูก ๆ พูดว่า: บาบ่า ท่านทำให้พวกเราแสนจะมั่งคั่ง! เพียงพอผู้เดียวเท่านั้นที่สามารถทำลูกมั่งคั่งอย่างยิ่ง ไม่มีใครในโลกรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ด้วยการพูดถึงหลายแสนปีพวกเขาก็ได้ลืมทุกสิ่ง พวกเขาไม่รู้สิ่งใด เวลานี้ลูกเข้าใจทุกสิ่ง พวกเราเคยมั่งคั่งหลายล้านเท่า พวกเราเคยบริสุทธิ์และมีความสุขอย่างมาก ไม่ได้มีการพูดเท็จหรือบาป ฯลฯ ที่นั่น ลูกเคยเอาชนะทั้งโลก ได้มีการร้องเพลงว่า: ชีพบาบา ไม่มีใครอื่นสามารถให้สิ่งที่ท่านให้เราแก่เราได้ ไม่มีใครมีพลังกำลังที่จะให้ความสุขถึงครึ่งหนึ่งของวงจร พอพูดว่า: ในหนทางบัดดีด้วยลูกนั้นเคยมีความสุขและทรัพย์สมบัติที่ล้นเหลือ ลูกเคยมีเพชรพลอยอยู่มากมายอย่างยิ่งที่ต่อมาถึงนั้นได้เข้าไปอยู่ในมือของผู้ที่มาต่อจากลูก ลูกไม่สามารถแม้แต่จะมองเห็นสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นในที่แห่งใด ในเวลานี้ลูกสามารถจะเห็นความแตกต่างได้ ลูกเคยเป็นเทพที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วลูกก็ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ลูกเคยเป็นดวงวิญญาณที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและแล้วก็ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา พอไม่ได้กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาแต่ท่านนั้นเข้าไปสู่โลกของผู้กราบไหว้บูชา พอท่านมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาเสมอ ท่านไม่เคยกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ธุรกิจของท่านคือการทำให้ลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาจากเป็นผู้กราบไหว้บูชาและธุรกิจของราวันคือการทำให้ลูกกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา ไม่มีใครในโลกรู้สิ่งนี้ ลูกก็ลืมสิ่งนี้ไปด้วยเช่นกัน พออธิบายทุกวันการที่จะทำให้ใครมั่งคั่งหรือยากจนอยู่ในมือของพอ พอพูดว่า: ผู้ที่มั่งคั่งในเวลานี้ต้องกลายเป็นคนจนอย่างแน่นอนพวกเขาจะกลับมายากจนอย่างแน่นอน บทบาทของพวกเขาเป็นเช่นนั้น! พวกเขาจะไม่สามารถอยู่ที่นี่ได้ ผู้ที่มั่งคั่งมีความหยิ่งยโสของการเป็นผู้มีและผู้มีและของการมีสิ่งนี้สิ่งนั้นอย่างมากมาย ในการที่จะตัดความหยิ่งยโสของพวกเขา บาบ่าพูดว่า: เมื่อพวกเขามาเสนอให้บางสิ่งแก่บาบา บาบาก็จะบอกว่าท่านไม่มีความจำเป็นสำหรับสิ่งนั้นและให้เก็บสิ่งนั้นไว้กับตนเอง ท่านก็จะขอสิ่งนั้นเมื่อท่านต้องการเพราะท่านเห็นว่าไม่มีประโยชน์ใด ๆ พวกเขามีความหยิ่งยโสของตนเอง ดังนั้นไม่ว่าจะยอมรับสิ่งใดหรือไม่ยอมรับทั้งหมดนั้นก็อยู่ในมือของบาบา บาบานั้นจะทำอะไรเท่ากับเงินทอง? ท่านนั้นไม่ได้ต้องการสิ่งนั้น ได้มีการสร้างอาคารเหล่านี้

สำหรับลูก ๆ ลูกมาที่นี่เพื่อจะพบกับบ๊อบาและแล้วลูกต้องกลับไป ลูกไม่สามารถอยู่ที่นั่นตลอดเวลาได้ บ๊อบาไม่ต้องการเงินทอง ท่านไม่ต้องการการกองทัพหรือลูกระเบิด ลูกได้กลายเป็นนายของโลกลูกเวลานี้ลูกอยู่ในสนามรบ ลูกไม่ได้ทำอะไรได้นอกจากจดจำพ่อ พ่อได้ออกคำสั่งแก่ลูก: จดจำพ่อแล้วลูกจะได้รับพลังมากเท่านี้ ศาสนานี้ของลูกให้ความสุขอย่างมากมาย พ่อคือผู้ทรงอำนาจ ลูกเป็นของท่าน ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงของลูก ลูกต้องไตร่ตรองทุกสิ่งที่ลูกได้ยินที่นี่ เช่นที่วืวนั้น กินหญ้าและแล้วก็เคี้ยวเอื้องปากของวืวเฝ้าแต่ทำงาน บ๊อบาเองก็บอกลูก ๆ ด้วยเช่นกันให้คิดถึงสิ่งต่าง ๆ ของความรู้เป็นอย่างมาก: พวกเราควรจะทำอะไรบ๊อบา? พ่อพูดว่า: มานมานะบัพ! ด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะกลับมาสาโทประธาน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกอยู่เบื้องหน้าลูก ลูกรู้ว่าลูกต้องกลับมาเติมเปี่ยมด้วยทุกคุณธรรมและเติม 16 องค์ ลูกควรจะมีสติถึงสิ่งนี้ภายในตัวลูกโดยอัตโนมัติ ลูกไม่ควรจะประณามใครหรือทำกรรมที่เป็นบาปใด ๆ ลูกไม่ควรที่จะทำกรรมที่ผิด ๆ ใด เหล่าเทพนั้นอันดับหนึ่ง พวกเขาประกาศสิทธิในสถานภาพที่สูงด้วยการทำความเพียรพยายาม ได้มีการจดจำถึงเหล่าเทพว่าพวกเขาเป็นของศาสนาเทพที่สูงสุดของความไม่ก้าวร้าวรุนแรง การฆ่าใครบางคนคือความก้าวร้าวรุนแรง พ่ออธิบายแก่ลูกและดังนั้นลูก ๆ ต้องอยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและตรวจสอบตนเองเพื่อจะดูว่าลูกได้กลายเป็นเช่นไร จินจดจำบ๊อบาไหม? เป็นเวลานานเพียงไรที่จินจดจำบ๊อบา? หัวใจของลูกควรจะถูกพันอยู่กับบ๊อบาอย่างยิ่งที่ลูกนั้นไม่เคยลืมที่จะจดจำท่าน พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดได้พูดในเวลานี้ว่า: ลูก ๆ ดวงวิญญาณคือลูก ๆ ของพ่อ ลูกคือลูก ๆ ที่คงอยู่ตลอดไปของพ่อ การจดจำระลึกถึงของคุร์กและผู้เป็นที่รักเหล่านั้นก็เป็นการจดจำระลึกถึงของผู้ที่มีร่างกาย พวกเขาเป็นมิตรของกันและกันและรวมกันว่าพวกเขาอยู่เบื้องหน้ากันและกันและแล้วภาพนั้นก็หายไป พวกเขากิน ดื่มน้ำ และจดจำกันและกันในความสุกนั้น มีพลังอย่างมากมายในการจดจำระลึกถึงนี้ของลูก ลูกจะเฝ้าแต่จดจำพ่อผู้เดียวและแล้วลูกก็จะจดจำอนาคตของลูก ลูกจะมีมิตรของการทำลายล้าง เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกก็จะได้นิมิตของการทำลายล้าง บ่อยขึ้นและแล้วลูกก็จะสามารถที่จะบอกผู้อื่นว่าการทำลายล้างกำลังจะเกิดขึ้นและให้จดจำพ่อ บ๊อบานั้นได้ละทิ้งทุกสิ่ง ไม่ควรจะมีมีการจดจำสิ่งใดในเวลาสุดท้าย เวลานี้พวกเรากำลังจะไปสู่อาณาจักรของเรา อย่างแน่นอนที่ลูกต้องไปสู่โลกใหม่ ลูกต้องเผาบาปทั้งหมดของลูกทั้งไปด้วยพลังโยคะ ต้องอาศัยความเพียรพยายามอย่างมากมายในสิ่งนี้ ลูกลืมพ่อครั้งแล้วครั้งเล่าเพราะสิ่งเหล่านี้ละเอียดอ่อนอย่างยิ่ง ตัวอย่างของงูและแมลงที่ส่งเสียงก็เป็นของเวลานี้ แมลงที่ส่งเสียงก็แสดงความมหัศจรรย์แต่ความมหัศจรรย์ของลูกยิ่งใหญ่มากกว่าของแมลงนั้น บ๊อบานั้นก็เขียนว่า: จงเฝ้าแต่ส่งเสียงของความรู้พวกเขานั้นก็จะตื่นขึ้นในที่สุด พวกเขานั้นจะสามารถไปทีอื่นใดได้? พวกเขาก็เฝ้าแต่มาหาลูก มีจำนวนของผู้คนที่มาหาลูกเพิ่มขึ้นชื่อของลูกจะได้รับการยกย่อง มีลูก ๆ น้อยน้อยอย่างยิ่งในเวลาปัจจุบัน อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ลูกต้องไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้อย่างมาก ลูกต้องเฝ้าแต่ย่อยทุกสิ่งที่ลูกเคยได้ยินมา อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและตรวจสอบดูว่าหัวใจของลูกผูกพันอยู่กับพ่อมากถึงเช่นที่ว่าลูกนั้นไม่เคยลืมท่านหรือไม่
2. แทนที่จะสูญเสียเวลาในการถามคำถามจงอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งการทรงจำระลึกถึงและทำให้ตนเองนั้นบริสุทธิ์ ไม่ควรจะมีความคิดใด ๆ ในเวลาสุดท้ายนอกจากการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้น ผีกลั่นสิ่งนี้ตั้งแต่วลานี้เป็นต้นไป

พร: ขอให้ลูกเป็นนายผู้ประทานผู้กลับมามีความเมตตามากเท่าพ่อและผู้ให้อภัยทุกคนและให้ความรักแก่พวกเขา เช่นที่พ่อกล่าวได้ว่าเต็มไปด้วยความเมตตา ในทำนองเดียวกันลูก ๆ ก็เป็นนายผู้เต็มไปด้วยความเมตตาด้วยเช่นกัน เพียงผู้ที่มีความเมตตาเท่านั้นสามารถให้คุณประโยชน์แก่ผู้อื่นได้และให้อภัยผู้ที่ทำความเสียหายให้พวกเขาได้ พวกเขาเป็นมหาสมุทรแห่งความรักผู้เป็นนาย นอกจากความรักแล้วพวกเขาไม่มีสิ่งใดอื่น ในเวลาปัจจุบันสิ่งซึ่งเป็นที่ต้องการมากกว่าทรัพย์สินสมบัติคือความรัก และเหตุนี้เองลูกต้องกลายเป็นนายผู้ประทานและให้ความรักแก่ทุกคน ไม่ควรมีใครจากไปมือเปล่า

คติพจน์: หากลูกปรารถนาที่จะเป็นผู้เพียรพยายามที่จริงจังและแล้วที่ใดที่มีความปรารถนาลูกจะพบหนทางอย่างแน่นอน

*** โอม ชานติ ***